

Sygn. akt VI K 1326/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VI Karny, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Hantz- Nowak

Protokolant: st. prot. sąd. Agnieszka Ćwiklińska

przy udziale prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2023 r., 08 maja 2023 r., 19 czerwca 2023 r.,
11 września 2023 r., 30 października 2023 r.

sprawy

I. C. (1), córki G. i R. z domu P., urodzonej w dniu (...) w Ł.

oskarżonej o to, że:

w dniu 17.09.2020 r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P. działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.000 zł przy zawarciu umowy przelewu wierzytelności cesji z dnia 17.09.2020 r. nr akt szkody (...) poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistej wartości powstałej szkody w dniu 16.01.2020 r. na pojeździe A. (...) o nr rej. (...) likwidowanej przez (...) S.A. oraz prawa do nabycia kwoty odszkodowania,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,

w dniu 01.10.2020 r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P. działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.000 zł przy zawarciu umowy przelewu wierzytelności cesji z dnia 01.10.2020 r. nr akt szkody (...) poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistej wartości powstałej szkody w dniu 11.03.2020 r. na pojeździe F. (...) nr rej. (...) likwidowanej przez (...) S.A. oraz prawa do nabycia kwoty odszkodowania,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.,

w dniu 06.10.2020 r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P. działając wspólnie i w porozumieniu z B. Z. z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.000 zł przy zawarciu umowy przelewu wierzytelności cesji z dnia 06.10.2022 r. nr akt szkody (...) poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistej wartości powstałej szkody w dniu 11.08.2020 t. na pojeździe B. nr rej. (...) likwidowanej przez (...) S.A. oraz prawa do nabycia kwoty odszkodowania, ale celu nie osiągnęła z powodu braku wpłaty pokrzywdzonego

tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

przy zastosowaniu na podstawie art. 4 § 1 kk przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w okresie od 17 września do 6 października 2020 roku

Oskarżoną **I. C. (1)** uznaje za winną zarzucanych jej czynów, popełnionych w sposób wyżej opisany, z tą zmianą, iż przyjmuje, że działała ona wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz że pokrzywdzoną jest spółka

(...) sp. z o.o. z siedzibą w P., tj. uznaje za winną przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i za to, przyjmując, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. wymierza jej **karę ograniczenia wolności** polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne przez okres **1 (jednego) roku** w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej I. C. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 10 000 (dziesięciu tysięcy) zł;

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

/-/ sędzia Izabela Hantz – Nowak

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 1326/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
	I. C. (1)	<p>I. C. (1) w dniu 17.09.2020 r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8 000 zł przy zawarciu umowy przelewu wierzytelności cesji z dnia 17.09.2020 r. nr akt szkody (...) poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistej wartości powstałej szkody w dniu 16.01.2020 r. na pojeździe A. (...) o nr rej. (...) likwidowanej przez (...) S.A. oraz prawa do nabycia kwoty odszkodowania, a pokrzywdzonym jest (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk</p> <p>w dniu 01.10.2020 r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.000 zł przy zawarciu umowy przelewu wierzytelności cesji z dnia 01.10.2020 r. nr akt szkody (...) poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistej wartości</p>	

powstałej szkody w dniu 11.03.2020 r. na pojeździe F. (...) nr rej. (...) likwidowanej przez (...) S.A. oraz prawa do nabycia kwoty odszkodowania, a pokrzywdzonym jest (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

w dniu 06.10.2020 r. w nieustalonym miejscu, a ujawnionym w P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11 000 zł przy zawarciu umowy przelewu wierzytelności cesji z dnia 06.10.2022 r. nr akt szkody (...) poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistej wartości powstałej szkody w dniu 11.08.2020 t. na pojeździe B. nr rej. (...) likwidowanej przez (...) S.A. oraz prawa do nabycia kwoty odszkodowania, ale celu nie osiągnęła z powodu braku wpłaty pokrzywdzonego,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

a czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 kk

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1.1.1.K. S., działający w imieniu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. poszukiwał wierzytelności względem zakładów ubezpieczeniowych, które mógłby odkupić. Nawiązał kontakt z B. Z. (posługującym się adresem e-mail __(...) i telefonem o numerze (...)), który zaproponował mu odkupienie wierzytelności, twierdził, że ma warsztat samochodowy na terenie W. i G. i często zgłaszają się do niego potencjalni klienci.</p>	Zeznania K. S.	k. 7v – 8v, 428-429	
<p>1.1.1.2.K. S. zawarł w sumie 3 umowy cesji wierzytelności, które zostały zaproponowane i przygotowywane przez B. Z..</p> <p>Pierwsza z nich została zawarta w dniu 17 września 2020 roku. K. S., działający w imieniu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. zawarł z osobą podpisaną jako L. Z. z siedzibą w W., przy ul. (...) lok 3, umowę przelewu wierzytelności dotyczącej szkody z dnia 16 stycznia 2020 roku w pojeździe marki A. nr rej (...) likwidowanej przez (...) S.A., nr akt szkody (...), opiekunem</p>	Umowa przelewu wierzytelności z dnia 17.09.2020 r. wraz z załącznikami	k. 43-54	

szkody był M. K.. Cenę brutto sprzedaży ustalono na kwotę 8 000 zł. W treści umowy wskazano, że cenę należy wpłacić na rachunek bankowy o numerze (...).

W dniu 24 września 2020 roku K. S. przelał na wskazany numer kwotę 8 000 zł wynikającą z umowy.

Podpis (...) na umowie z dnia 17 września 2020 roku nie został nakreślony przez L. Z., lecz przez B. Z..

Numer rachunku bankowego, na który należało wpłacić pieniądze wynikające z umowy należał do I. C. (1).

Wcześniej, w dniu 12 maja 2020 roku J. L. N.- Z. zawarła z T. Z. umowę przelewu wierzytelności dotyczącą tej samej szkody

W dniu 28 kwietnia 2020 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. reprezentowane przez A. H. i M. O. zawarło z L. Z. umowę cesji wierzytelności związanej ze szkodą w pojeździe A. nr rej (...).

Wierzytelność względem K. S. nie istniała, K. S. nie mógł więc realizować zakupionej wierzytelności i dochodzić realnie roszczeń od zakładu ubezpieczeniowego.

Kopia umowy z dnia 12 maja 2020 roku	k. 106	
Zeznania T. Z.	k. 120	
Potwierdzenie przelewu	k. 56	
Opinia dotycząca podpisu sporządzona przez biegłego H. kuca	k. 341-349	
Zeznania M. K.	k. 201v, k. 17-18 akt SR w Sopocie sygn.. akt II Ko 623/23	
Zeznania L. Z.	k. 127-128, k. 21-23 akt SR w Mińsku Mazowieckim Sygn. II Ko 25/23	
Kopia umowy cesji z dnia 28 kwietnia 2020 roku	k. 236	
1.1.1.3. Drugą umowę cesji wierzytelności K. S. zawarł w dniu 1 października 2020 roku działając w imieniu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.. Umowa cesji związana była ze szkoda z zawarł kolejną umowę cesji wynikającą ze szkoda z dnia 11 marca 2020 roku w pojeździe marki F. nr rej (...) likwidowanej przez (...) S.A., nr akt szkody (...), gdzie jako zbywca wskazano: (...) I. C. (1), ul. (...) lok (...). cenę brutto sprzedaży ustalono na 2 000 zł. Kwota miała zostać przelana na numer konta: (...), które należało do I. C. (1). Szkoda do likwidacji nie istniała.	Umowa przelewu wierzytelności z dnia 1.10.2020 roku wraz z załącznikami	k. 26-31, 32-40

<p>W dniu 9 października 2020 roku przełał na rachunek (...) kwotę 2 000 zł wynikającą z umowy.</p> <p>W dniu 30 września 2020 roku Biuro I. C. (1) zawarła z R. J. (1) i B. J. (jako zbywcami) umowę przelewu wierzytelności w związku ze szkodą z dnia 11 marca 2020 roku.</p> <p>Wierzytelność względem K. S. nie istniała, K. S. nie mógł więc realizować zakupionej wierzytelności i dochodzić realnie roszczeń od zakładu ubezpieczeniowego.</p>			
<p>Potwierdzenie przelewu kwoty 2 000 zł</p>	<p>k. 32</p>		
<p>Kopia umowy z dnia 30 września 2020 roku.</p>	<p>k. 37</p>		
<p>Opinia dotycząca podpisu sporządzona przez biegłego H. K.</p>	<p>k. 341-349</p>		
<p>1.1.1.4. Trzecią umowę zawarto w dniu 6 października 2020 roku - I. C. (1), działająca pod nazwą I. C. (1) z siedzibą w G., ul. (...) lok. (...), regon: (...), NIP: (...) zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. umowę przelewu wierzytelności dotyczącej szkody z dnia 11 sierpnia 2020 roku w pojeździe marki B. nr rej. (...) likwidowanej przez (...) S.A. akta szkody (...), opiekun szkody K. T., a cenę brutto sprzedaży</p>	<p>Kopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 06.10.2020 r. wraz z załącznikami</p> <p>Kopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 12.11.2020 roku wraz z zawiadomieniem.</p>	<p>k. 13-25 k. 17-18</p>	

ustalono na 11 000 zł. Kwota miała zostać przelana na numer konta: (...).

Decyzja w sprawie szkody nie została podpisana przez K. T.- w dokumencie brakuje podstawy przyznania odszkodowania, czyli kosztorysu albo faktury. Decyzja została podrobiona.

Umowę o przelewie wierzytelności dotyczącej tej samej szkody I. C. (1) w dniu 12 listopada 2020 roku zawarła też z M. S., pismem z tego samego dnia zawiadomiła (...) S.A. o przelewie wierzytelności. Wierzytelność tę I. C. (1) nabyła na podstawie umowy z dnia 22 września 2020 roku między (...) S.A. z siedzibą we W. a I. C. (1).

W dniu 21 stycznia 2021 roku Wszczęto dochodzenie w sprawie doprowadzenia w dniu 12 listopada 2020 roku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. S. przez zawarcie umowy cesji przelewu wierzytelności z dnia 12 listopada 2020 roku poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistej pojmowanej wartości powstałej szkody oraz prawa do nabycia roszczenia kwoty odszkodowania.

K. S. zwracał się do B. Z. z prośbą o dosłanie

<p>brakujących dokumentów do umowy – m.in. decyzji i przyznaniu odszkodowania.</p> <p>B. Z. zapewniał K. S., że dokumenty zostaną dosłane przez I. C. (1), ponieważ on jest na kilkudniowym wyjeździe.</p> <p>W związku z brakami w dokumentacji i brakiem kontaktu z B. Z. K. S. zdecydował, że nie przekaze kwoty 11 000 zł wynikającej z umowy.</p>			
Zeznania Ł. Z.	k. 292v		
Zeznania M. S.	k. 216v		
Kopia umowy cesji z dnia 22 września 2020 roku .	k. 24		
Zeznania (...)	k. 161v		
Kopia postanowienia z dnia 21 stycznia 2021 roku	k. 284, 428v		
<p>1.1.1.5. K. S. zaczął nabierać podejrzeń, co do uczciwości swoich kontrahentów. Podjął próbę kontaktu z L. Z. na portalu społecznościowym F. i dowiedział się od niej, że to nie ona podpisywała dokumenty, w których widniało jej imię i nazwisko, lecz prawdopodobnie robił to jej mąż B. Z., z którym jest w separacji. Poinformowała go wówczas, że już kiedyś doszło do podobnej</p>	Wyjaśnienia I. C. (1)	K. 442v-443, k. 167 v, 328-329	

sytuacji i sprawa jest prowadzona przez Policję w M..

L. Z. przyznała, że wie, kim jest I. C. (1) – że jest to aktualna partnerka jej męża.

K. S. próbował skontaktować się z I. C. (1) w celu rozwiązania kwestii umów cesji wierzytelności. Ta w rozmowie telefonicznej potwierdziła, że na jej konto wpłynęły kwoty 2 000 i 8 000 zł. Zobligowała się do zwrotu tych środków.

I. C. (1) była w związku z B. Z.. (...) otrzymał od niej pełnomocnictwa oraz dostęp do jej konta bankowego. Zachęcił ją do wspólnego prowadzenia działalności gospodarczej na jej konto, gdyż z uwagi na swoje wcześniejsze problemy z Urzędem Skarbowym nie mógł tego robić na swoje nazwisko – I. C. (1) o tym wiedziała i godziła się na to.

I. C. (1) prowadziła działalność od ok. 20 sierpnia 2020 roku do lutego 2021 roku. I. C. (1), ul. (...) w W., NIP (...), zakres działalności obejmował sprzedaż hurtową i zagraniczną, sprzedaż samochodów, wynajem i dzierżawę samochodów, działalność usługową wspierająca transport lądowy.

<p>I. C. (1) mimo braku doświadczenia w prowadzeniu działalności zdecydowała się na jej otworzenie, udzielała B. Z. wszelkich pełnomocnictw oraz podpisywała umowy, które dawał jej do podpisu.</p> <p>I. C. (1) miała dostęp do swojego konta bankowego i miała świadomość, że wpływają na nie środki z zawieranych umów.</p> <p>Wcześniej B. Z. prowadził działalność wraz ze swoją małżonką L. Z.-figurowała ona jako osoba prowadząca działalność, a w rzeczywistości to B. Z. zarządzał całą firmą.</p> <p>W dniu 2 listopada 2020 roku I. C. (1) wypowiedziała pełnomocnictwo B. Z..</p>			
Kopia wypowiedzenia pełnomocnictwa	k. 89		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		-----	-----
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1-1.1.1.5.	Zeznania K. S.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom K. S., ponieważ były one zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym –w szczególności zeznaniami wiarygodnych świadków oraz z dołączonymi dokumentami – umowami cesji wierzytelności, potwierdzeniami przelewów.</p> <p>K. S. zwięźle i sensownie podawał chronologię zdarzeń. Na potwierdzenie swoich słów przedstawiał stosowne dokumenty (np. umowy cesji, decyzje ubezpieczeniowe).</p>	
1.1.1.2.-1.1.1.4	<p>Umowy cesji wierzytelności z dni:</p> <p>17 września, 1 października i 6 października 2020 roku</p>	<p>Za wiarygodne i autentyczne uznano dołączone do akt sprawy umowy cesji wierzytelności zawarte przez D. szkodowe sp.z o.o. z siedzibą w P..</p> <p>Fakt zawarcia tych umów nie był kwestionowany przez żadną ze stron.</p> <p>Sąd miał na względzie, że na umowie z dnia 17 września 2020 roku</p>	

		podpisu nie złożyła L. Z., tylko B. Z., który podpisał się bez jej zgody jej imieniem i nazwiskiem.	
1.1.1.2.-1.1.1.3	Potwierdzenia przelewu	Wydruk potwierdzający dokonanie przelewu – dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a fakt przelania środków na konto I. C. (1) został potwierdzony przez nią samą.	
1.1.1.1.-1.1.1.5	Wyjaśnienia I. C. (1)	Co do zasady za wiarygodne częściowo uznano wyjaśnienia I. C. (1), która wskazała, jak wyglądała jej współpraca z B. Z., jak wyglądało nawiązywanie kontaktów handlowych i podpisywanie umów. Korespondowały one z pozostałym zebrany materiałem dowodowym – zeznaniami innych świadków czy opinią biegłego z zakresu pisma.	
1.1.1.1-1.1.1.5	Kopie umów przelewu wiarygodności z dnia 12 maja 2020 roku, 28 kwietnia 2020 roku, 30 września 2020 roku , 12 listopada 2020, 22 września 2020	Wiarygodność i autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, znajdowały one odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.	
1.1.1.1.-1.1.1.5	Zeznania M. K., Zeznania L. Z., M. S., Ł. Z., K. T.	Sąd dał wiarę wskazanym zeznaniom, były one logiczne i spójne, korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zebranymi w sprawie dokumentami.	

		Ponadto zeznania L. Z. odnoszące się do autentyczności jej podpisu na jednej z umów cesji wierzytelności znalazły potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu pisma.	
1.1.1.1-1.1.1.3	Opinia biegłego H. K.	Opinia została sporządzona przed osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia i kwalifikacje do jej wydania, wnioski z niej pochodzące nie były podważane.	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	<p>Kopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 12 maja 2020 roku, k. 115</p> <p>Zeznania T. Z. k. 120v - 121</p>	<p>Sąd nie wziął pod uwagę umowy przelewu wierzytelności z dnia 12 maja 2020 roku, bowiem jej stroną nie była I. C. (1), i umowa ta nie związana była z niniejszą sprawą, ani nie przyczyniła się do ustalenia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia.</p> <p>Dla niniejszego rozstrzygnięcia nie miały znaczenia zeznania T. Z., nie zawierał on żadnej umowy z I. C. (1), ani nie znał jej.</p>	

	Zeznania (...), k. 233v	Zeznania P. G. należało uznać za niemające znaczenia dla rozstrzygnięcia -świadek wskazał jedynie, czy i w jaki sposób można skontaktować się z innymi świadkami w sprawie.	
	Zeznania A. B. k. 271v	Sąd nie wziął pod uwagę tych zeznań, z uwagi na fakt, że świadek nic nie wiedział na temat zdarzeń będących przedmiotem postępowania, z B. Z. miał kontakt, kiedy wynajmował od niego pojazd. Nie miał z nim żadnych innych kontaktów służbowych, ani prywatnych, nic nie wie na temat sprawy.	
1.1.1.1.-1.1.1.3	Wyjaśnienia I. C. (2)	Wyjaśnienia te okazały się niewiarygodne w części, w jakiej I. C. (1) wskazała, że nie jest w stanie stwierdzić, czy i w jakiej kwocie wpływały środki na jej konto firmowe w dniu 9 października 2020 roku – jako właścicielka konta ma ona dostęp do transakcji na nim dokonywanych, a poza tym inne wyjaśnienia I. C. (1) wskazują, że ona aktywnie korzystała z tego konta, miała do niego dostęp, zatem była w stanie stwierdzić, jakie kwoty, z jakich tytułów i od kogo wpływają na jej konto.	
1.1.1.3.	Zeznania E. J. , R. J. (2)	Zeznania te nie miały znaczenia dla niniejszej sprawy – świadek nie	

		<p>miała informacji na temat zdarzenia.</p> <p>Zeznania R. J. (2) też okazały się nieprzydatne -umowa, którą podpisała nie dotyczyła działań I. C. (1).</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Ustalony stan faktyczny wskazuje, iż oskarżona dopuściła się przestępstwa z art. 286 §1 kk, które polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym, jeżeli sprawca działał w określony sposób tj. wprowadzając w błąd, wyzyskując błąd lub wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do</p>			

wywołania u
pokrzywdzonego mylnego
wyobrażenia o
rzeczywistości. Pozostałe
sposoby tj. wyzyskanie
błędu innej osoby i
wyzyskanie niezdolności
tej osoby do należytego
pojmowania
przedsiębranego działania
zdaniem sądu w sprawie
powyższej nie występują,
ich szczegółowe
omówienie nie jest więc
konieczne.

Przestępstwo stypizowane
w art. 286 § 1
kk jest przestępstwem
materialnym, którego
skutkiem jest niekorzystne
rozporządzenie mieniem
– przez co rozumieć
należy wszelkie czynności
prowadzące do zmiany
stanu majątkowego, w
szczególności do zmiany
we władaniu mieniem.

Znamię określone jako
niekorzystne
rozporządzenie mieniem
jest spełnione, gdy
sprawca, działając w
sposób opisany w art.
286 § 1 kk doprowadza
inną osobę do takiego
rozporządzenia mieniem,
które jest niekorzystne
z punktu widzenia jej
interesu – niekorzystność
rozporządzenia mieniem
należy więc oceniać
jedynie z punktu widzenia
osoby pokrzywdzonej, a
nie żadnego innego
podmiotu.

Oszustwo jest
przestępstwem umyślnym

zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych, gdyż ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest osiągnięcie korzyści majątkowej.

W toku sprawy ustalono, że I. C. (1) działała wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dała mu dostęp do swojego konta bankowego, na które wpływały środki od kontrahentów, a także sama podpisywała umowy związane ze sprzedażą wierzytelności. I. C. (1) założyła działalność gospodarczą na swoje nazwisko i pozwoliła, by w rzeczywistości interesy prowadził jej ówczesny partner B. Z., o którym wiedziała, że nie może on prowadzić działalności na siebie z uwagi na problemy z Urzędem Skarbowym – zdawała więc sobie sprawę z tego, że jego zachowania biznesowe mogą nie być przepisowe.

I. C. (1) swoim działaniem wypełniła wszystkie znamiona przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk. Działała w celu osiągnięcia korzyści, nie tylko swojej, ale też B. Z., zawierając umowy cesji wierzytelności, które z uwagi na sfalszowanie należnych wierzytelności nigdy nie mogłyby zostać zrealizowane – będąc de

facto stroną zawieranych umów doprowadziła K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a przy tym jej działanie polegało na wprowadzeniu pokrzywdzonego K. S. w błąd – nie miał on świadomości, że umowa, którą zawarł nie daje mu uprawnień do dochodzenia odszkodowań.

Oczywistym jest, że I. C. (1) nie była pomysłodawczynią przestępnego procederu, jednak jej zachowanie, podpisywanie umów bez pokrycia, przyjmowanie środków na konto bankowe, z którego aktywnie korzystała, prowadziło do konstatacji, że działała ona wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu oszukania potencjalnych kontrahentów.

Dwie z zawartych umów zostały opłacone przez K. S. (wpłatami na rachunek I. C. (1) kwoty 8 000 zł i 2 000 zł), trzecia z nich, na kwotę 11 000 zł nie została opłacona przez K. S. – nabrał on już wówczas podejrzeń co do uczciwości I. C. (1) i B. Z. i nie przelał na konto I. C. (1) umówionej kwoty 11 000 zł.

Z uwagi na powyższe pierwsze dwa czyny zostały zakwalifikowane jako popełnienie przestępstwa z art. 286 §

<p>1 kk, a zawarcie umowy na kwotę 11 000 zł zostało zakwalifikowane jako usiłowanie popełnienia przestępstwa tj. art. 286 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk..</p> <p>I. C. (1) nie przyznała się do popełnienia czynów zabronionych, jednocześnie potwierdziła okoliczności zdarzenia – podpisywanie umów, przyjmowanie środków na swoje konto bankowe, udostępnienie tego konta B. Z.. Jednocześnie oświadczyła, że w listopadzie 2020 roku cofnęła udzielone mu pełnomocnictwo, a obecnie nie ma z nim kontaktu.</p>			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. C. (1)	I i II	I i II	<p>Sąd uznał I. C. (1) winną zarzucanych jej czynów, uznał że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 37a § 1 kk wymierzył jej karę ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne przez okres 1 roku w wymiarze 30 godzin miesięcznie.</p> <p>Wymierzając powyższą karę Sąd kierował się przede wszystkim dyrektywami wymiaru</p>

kary określonymi w art. 53 kk, uważając, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, mając na względzie stopień społecznej szkodliwości, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz fakt, że kara powinna mieć także charakter prewencji indywidualnej.

I. C. (1) działała, by pomóc swojemu partnerowi i razem z nim zarabiać. To nie ona wymyśliła cały sposób oszukiwania klientów, jednak udostępniła narzędzia pozwalające na oszukiwanie ludzi – założyła na siebie działalność gospodarczą oraz udostępniła partnerowi swój numer konta – wiedząc jednocześnie, że on sam nie może prowadzić działalności na swoje nazwisko – i.in. na problemy z Urzędem Skarbowym.

I. C. (1) jest osobą niekaraną, po popełnieniu tego czynu zabronionego nie popełniła żadnych innych przestępstw, nie utrudniała postępowania, składała obszernie wyjaśnienia.

W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności, która przewidziana jest za przestępstwo z art. 286 § 1 kk, biorąc pod uwagę zachowanie I. C. (1), wiek, wcześniejszą niekaralność,

a także jej udział w popełnieniu czynu zabronionego, byłaby dla niej zbyt surowa. Art. 286 § 1 kk nie przewidywał możliwości wyboru rodzaju kary, w ocenie Sądu w tym przypadku najbardziej adekwatną byłaby kara wolnościowa.

Sąd stoi na stanowisku, że w niniejszej sprawie zastosowanie powinien znaleźć art. 37a § 1 kk – przestępstwo oszustwa jest zagrożone karą do 8 lat pozbawienia wolności, a charakter zawinienia I. C. (1) pozwala na przypuszczenie, że wymierzona jej kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, stąd też sąd, zamiast kary pozbawienia wolności, wymierzył jej – na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 37a § 1 kk karę ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne przez okres jednego roku w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Kara ta będzie realna i odpowiednio dotkliwa, I. C. (1), świadcząc pracę na rzecz społeczeństwa przez 12 miesięcy będzie miała możliwość przemyślenia swojego postępowania oraz zadośćuczyni negatywnym skutkom swojego działania.

			<p>Jednocześnie Sąd orzekł środek kompensacyjny, tj. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec I. C. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwotę 10 000 zł – pokrzywdzona spółka przez swojego reprezentanta wpłaciła na konto I. C. (1) kwotę 10 000 zł (8 000 zł + 2 000 zł) i w takim zakresie szkoda powinna zostać naprawiona.</p> <p>Biorąc pod uwagę, że kwota 11 000 zł wynikająca z trzeciej umowy nie została zapłacona, Sąd co do niej takiego obowiązku nie orzekł.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			Dowody rzeczowe, okresy zaliczenia
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Wydając uzasadnione rozstrzygnięcie sąd, na podstawie art. 4 § 1 kk stosował przepisy ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w dniu popełnienia przestępstwa, tj. od 17 września do 6 października 2020 roku, mając na względzie, że zmianie uległa treść art. 53 kk dotycząca dyrektyw wymiaru kary, oraz treść art. 37a kk, w którym zwiększono minimalny wymiar ograniczenia wolności oraz minimalną liczbę stawek dziennych grzywny.		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust 2. Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych i na tej podstawie zasądzono od I. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł.	
1Podpis		
/-/ I.Hantz-Nowak		

